

Lietas Nr.140025214
Lietas arhīva Nr.1-0029-15/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ventspils tiesa :
tiesnesis I.Ķiploks,
ar tiesas sēdes sekretāri S.Dzirko,
 piedaloties V K

2015.gada 29.janvārī, izskatot atklātā tiesas sēdē V K sūdzību,
k o n s t a t ē j a

[1] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk VP ZRP) Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākais inspektors 2014.gada 18.oktobrī sastādījis lēmumu administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.³¹ panta pirmās daļas par to, ka V K , apdzēnot automašīnu, šķērsojis ceļa nepārtraukto līniju. Par minēto pārkāpumu V K piemērots naudas sods 55 euro. Šo lēmumu V K apstrīdējis VP ZRP. Ar VP ZRP 2014.gada 28.novembra lēmumu Nr.5385-K 2014.gada 18.oktobra lēmums atstāts negrozīts un V K sūdzība noraidīta.

[2] 2014.gada 29.decembrī Ventspils tiesā saņemta V K sūdzība par VP ZRP 2014.gada 28.novembra lēmumu Nr.5385-K. Sūdzībai pievienots videoieraksts.

Sūdzības iesniedzējs neapstrīd to, ka konkrētajā vietā un laikā viņš, vadot transporta līdzekli – satiksmes autobusu SETRA S4166 THD ar valsts reģ.Nr. , šķērsojis nepārtraukto balto līniju, taču norāda, ka bijis spiests to šķērsot. Tas darīts, nevis tāpēc, lai apdzītu automašīnu, bet gan tāpēc, lai izvairītos no sadursmes ar policijas automašīnu, kas iespējams varētu radīt lielākas sekas.

Sūdzībā norādīts, ka viņa vadītajam transportlīdzeklim pa priekšu braukusi policijas automašīna ar ātrumu, kas bijis zemāks par 80 km/h. Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk CSN) 120.punktam ārpus apdzīvotām vietām konkrētu transporta līdzekļu vadītāji var neieturēt pietiekami lielu distanci, ja ir izveidojušies intensīvas satiksmes apstākļi un vadītājs gatavojas apdzīšanai. Konkrētajā situācijā esot izveidojušies abi priekšnoteikumi.

Savukārt, policijas automašīna pēkšņi sākusī bremsēt un tūlīt pēc tam ieslēgusi labo gaismas virzienrādītāju. Šī nepārdomātā manevra dēļ V K nav bijis pietiekami daudz laika, lai jau laicīgi un lēzeni uzsāktu bremsēšanu un paliktu savā braukšanas joslā, neietriecoties policijas automašīnā un netraumējot pasažierus. Turklāt, aiz autobusa bijusi

kolonna ar vairākiem transporta līdzekļiem, kuri, autobusa bremzēšanas rezultātā, arī varēja izraisīt sadursmes.

Tā kā ceļš bijis labi pārredzams un pretī nav braukuši transportlīdzekļi, V K apbraucis policijas automašīnu.

Sūdzība pamatota uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.pantu un 287.panta pirmās daļas 2.punktu.

[3] Tiesas sēdē V K sūdzību uzturēja. Paskaidroja, ka nepārtraukto balto līniju bijis spiests šķērsot, lai neizdarītu strauju bremzēšanu un, lai neizraisītu avārijas situāciju. Sūdzība esot nevis par soda apmēru, bet par to, ka faktiski sodīts nepamatoti.

VP ZRP Tuķuma iecirkņa pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Tiesā saņemts lūgums izskatīt lietu bez viņu pārstāvja klātbūtnes (lietas 32.lapa).

[4] Tiesa, pārbaudot lietā esošos pierādījumus, uzskata, ka sūdzība ir pamatota un apmierināma.

[4.1] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9.pantā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

[4.2] Nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, t.i., 2014.gada 18.oktobrī

V K kā autobusa „Setra” šoferis, izpildījis regulāro reisu Ventspils-Rīga. Braucot panācis vieglo automašīnu kolonnu, kurai pa priekšu 11 km braukusi policijas automašīna.

V K apdzinis automašīnas un nonācis aiz policijas automašīnas Volvo, turpinot kustību. Distance starp autobusu un policijas automašīnu bijusi ne lielāka par desmit metriem.

[4.2] Strīds lietā ir par sekojošo.

V K norāda, ka policijas auto vispirms sācis bremzēt un tikai pēc tam ieslēgts labais pagrieziens. Tā kā šī manevra dēļ V K nav bijis pietiekami daudz laika, lai jau laicīgi un lēzeni uzsāktu bremzēšanu un paliktu savā braukšanas joslā, V K apbraucis policijas automašīnu. Turklāt ceļš viņam bijis labi pārredzams un pretī nav braukuši transportlīdzekļi. Šādos apstākļos V K uzskata, ka apbrauca šķērslī un konkrētajā gadījumā nepārtrauktās līnijas šķērsošana ir attaisnojama.

Savukārt, policijas darbinieki uzskata, ka, izdarot apdzīšanu un šķērsojot balto nepārtraukto līniju, V K izdarījis pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.³¹ panta pirmajā daļā – par līnijas šķērsošanu no nepārtrauktās līnijas puses apdzēnot.

[4.3] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpumā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa uzskata, ka lietai pievienotie pierādījumi – policistu ziņojumi – vērtējami kritiski, kā neatbilstoši objektīvam pierādījumam – videoierakstam.

No lietas materiāliem pievienotā video reģistratora ieraksta (CD diska 2 fails) nepārprotami redzams, ka policijas ekipāžas automašīnai vispirms iedegas sarkanās bremzēšanas signālugunis un tikai pēc tam, lai gan ar mazu laika intervālu, labā pagrieziena signāluguns.

Nemot vērā, ka distance starp pasažieru autobusu un policijas vieglo automašīnu bija mazāka par desmit metriem, tiesa atzīst, ka V K acumirkļī bija jāpieņem lēmums

ja vai nu sākt ekstremālu bremsēšanu vai arī apbraukt policijas automašīnu kā pēkšņi radušos
is šķērslī un apzināti šķērsojot balto nepārtraukto līniju.

in [4.4] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 17.pantā "Galējā nepieciešamība"
noteikts, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi šajā
u kodeksā vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem
1. pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies galējās nepieciešamības stāvoklī, tas ir, lai
novērstu briesmas, kas draud valsts vai sabiedriskajai kārtībai, īpašumam, pilsoņu tiesībām un
brīvībām, noteiktajai pārvaldes kārtībai, ja šīs briesmas konkrētajos apstākļos nav bijis iespējams
novērst ar citiem līdzekļiem un ja nodarītais kaitējums ir mazāks nekā novērsta.

is Tiesa V K rīcību konkrētajā situācijā atzīst par galēju nepieciešamību.

n V K apzinoties pasažieru autobusa masu, kas vairākkārt pārsniedz vieglā automobiļa masu,
o turklāt ar 44 pasažieriem, nevar nobremzēt tikpat ātri kā vieglais automobilis un tā bremsēšanas
a ceļš ir daudz garāks.

a Tiesa secina, ka V K rīcība konkrētajā situācijā atbilst CSN 88.punktā
s noteiktajam, ka liela gabarīta transporta līdzekļa vadītājam pieļaujama atkāpe no Noteikumu
s prasībām, kad tiek garantēta drošība.

s Tiesa atzīst, ka VP ZRP 2014.gada 28.novembra lēmums Nr.5385-K pieņemts kļūdaini,
s nepareizi izvērtējot lietas faktiskos apstākļus. Lēmumā vairākkārt norādīts, ka policijas
s patruļmašīna savlaicīgi, t.i., vispirms ieslēdza labā pagrieziena signāluguni un tikai tad uzsāka
s bremsēšanu. Kā jau norādīts iepriekš, tiesa, noskatoties video ierakstu, pārliecinājusies par
pretējo, ka vispirms tiek uzsākta bremsēšana.

[4.5] Tiesa konstatē, ka lietai pievienotie patruļpolicijas patruļdienesta inspektoru
ziņojumi ir neobjektīvi vai nepilnīgi, kas nav ļāvuši Iestādei pareizi izvērtēt situāciju. Jaunākais
inspektors M.Arnis savā ziņojumā norāda tikai to, ka ne vairāk kā 10 m attālumā aiz policijas
automašīnas braucis autobuss „Setra”, kurš uzsāka apdzišanas manevru, iebraucot pretējā
braukšanas joslā un pārkāpjot ceļa apzīmējumu 920 (lietas 25.lapa).

Inspektors J.Vitauskis savā ziņojumā norāda : *teicu kolēģim, ka jārāda "labais"
pagrieziens laicīgi un lai autobuss mums neiebrauc automašīnas aizmugurē* (lietas 26.lapa).
Ziņojumā norādīts, ka aptuveni 50 m no vietas, kur gribējuši nogriezties, sācis samazināt
braukšanas ātrumu, kad pēkšņi autobusa vadītājs, kurš vadījis autobusu aptuveni 8-10 m
attālumā, ignorējot CSN, uzsācis apdzišanas manevru.

Abus šos ziņojumus tiesa vērtē kā tendenciozus un savu rīcību attaisnojušus.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 240.pantu administratīvo
pārkāpumu lietas izskata, ievērojot principu, ka visas personas ir vienlīdzīgas likuma un
institūcijas, kas izskata lietu, priekšā neatkarīgi no viņu izcelšanās, sociālā un mantiskā stāvokļa,
rases un nacionālās piederības, dzimuma, izglītības, valodas, attieksmes pret reliģiju,
nodarbošanās veida un rakstura, dzīvesvietas un citiem apstākļiem.

Tiesa pievienojas V K viedoklim, ka tieši policijas automašīnas vadītāja rīcība
- gan bez vajadzības pārvietojoties pārāk lēni, gan bremsēšanas uzsākšana pirms labā virziena
gaismas rādītāja ieslēgšanas, vērtējama kā cēlonis attiecīgajiem apstākļiem.

[4.6] Tiesa uzskata, ka nav pamata V K saukt pie administratīvās atbildības,
jo viņa subjektīvā attieksme pret aprakstīto pārkāpumu nevar tikt vērtēta kā apzināta un
ļauņprātīga rīcība. V K likuma ietvaros pieņemis konkrētajā situācijā atbilstošu
lēmumu, apzinoties savas rīcības sekas.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 4.punkts noteic, ka lietvedību
administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja persona ir
darbojusies galējās nepieciešamības stāvoklī.

[5] Pamatojoties uz Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9., 17.pantu, 239.panta 4.punktu 240., 279.pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt V K sūdzību.

Atcelt Valsts Policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2014.gada 28.novembra lēmums Nr.5385-k administratīvā pārkāpuma lietā Nr. un izbeigt administratīvā pārkāpumu lietvedību.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesai, sūdzību iesniedzot Ventspils tiesā.

Sprieduma pieejamības datums - 2015.gada 9.februāris.

Tiesnesis (personiskais paraksts)

I.Ķiploks

NORAKSTS PAREIZS
Ventspils tiesas tiesnesis
Ventspilī 2015.gada 9.februārī

I.Ķiploks